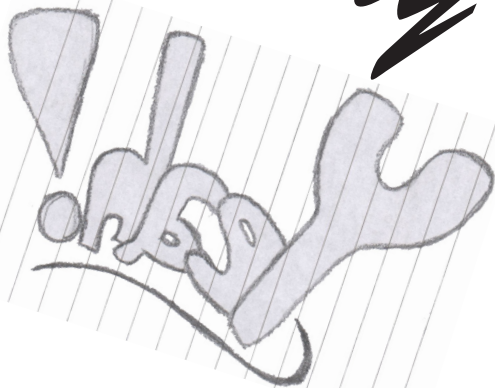


Prkatiny

Prkatiny
roč. 8, č. 41
šk. rok 2014-2015
vychází 4. listopadu 2014
vydává (c) KS Prkatiny, spol. s k. o.



Olomouc 17. 2. 2014

Výhrůzka mobilnímu operátorovi

Dobrý den,

neopovažujte se mi ještě jednou volat v době vyučování ani v kteroukoliv jinou dobu. Nemám zájem o žádné výhodné nabídky a slevy. Pokud mi zavoláte ještě jednou, změním mobilního operátora a navíc Vás veřejně ponížím.

S pozdravem volání a levným telefonům zdar!

Barbora Vykopalová, VII, v. r.

☐pagety se strouhaným iPhone

Dáme vařit vodu v hrnci. Následně do vařící vody vysypeme špagety a nepatrně osolíme. Špagety necháme uvařit. Poté vysypeme na talíř a polijeme kečupem. Posléze - podle chuti - nastrouháme iPhone (méně náročný mohou dát přednost i levnějším přístrojům). Dobrou chuť!

/Ondřej Brhlík, VII/

Velikonoční slepička

Když jsem byla ještě malá (ted' už nejsem), měli jsme takový zvyk, kterému se říkalo slepička. Maminka nám o Velikonocích řekla, ať se s bratrem jdeme na chvíli projít, že si musí promluvit se slepičkou. A když jsme se vrátili domů, vždy nám řekla, že nám tu slepička nechala něco malého na zub, ale že jí to popadalo po cestě a že si dárečky máme najít na zahradě.

/Marie Matkulčíková, VIII/

Předchůdci bank byla sekta templářů. /David, VIII/
Král půdu (léno) předal svým družiníkům - její majitel byl Lenin. /Lenka, VII/

Čím bych nechtěl být

Já bych nechtěl být kaminikem, protože se bojím výšek. To raději do dolů. Nechci být stále špinavý. Rád užívám bílou barvu a lákavé mužské vůně. Nebovím mě ložit po střeších a úzkými kominými. Možná bych se do nich ani nevešel. Čáky bych nikomu nepřinášel štěstí. Spíše nepořádek při vymetání kominů. A ještě by mě ta práce nebavila. Nejráději totiž ležím a přemýšlím.

/Marek Schulmeister, VI/

Životopis gumičky

Jmenuji se Gumička Černá. Mám 7,5 cm a kulaté natahovací tělo. Narodila jsem se v továrně na gumičky 15. 6. 2013. Mám jednoho sourozence, Gumičku Hnědou, je to má mladší sestra. Nějakou dobu jsme trávily ve skladu s jinými gumičkami. Když nám byly dva měsíce, převezli nás do obchodu s gumičkami. A tam jsem visela tak dlouho, než si mě koupila má nová majitelka Eliška. Nyní žiji u Elišky a mám důležitý úkol - držím jí vlasy v culíku nebo copu, a když za mě práci vezme má sestra, mám dokonce i prázdniny.

Limerick

Byla jednou jedna paní
a ta nesnášela praní.
Jednou, když zas měla práť,
objevil se bílý mrak.
Ten za paní dělá praní.

/Anna Harváňková, VII/

S čím do hrobu (text inspirovaný zvyklostmi našich předků)

Do hrobu bych chtěla naše dvě kočky, celou moji rodinu, televizi, počítač, mobilní telefon, špagety, rizoto, dobroty a mňamky, tablet, postel, spolužáky, radio, plyšáky, Šantovku, Olympii, restauraci, drogerii, kuchyň, pračku, gauč, skříň vybavenou všemi druhy oblečení, několik milionů korun, šperky, školu, klavír, noty na klavír a pro zpěv, můj pokoj bez sestry, kostel a moře.

Ježek

Ježek dupe po poli
nožičky ho nebolí
Moc rád papá jablíčka
stočí se do klubíčka
Kutálí se po lese
všechno kolem třese se
Pak vlez do pelíšku
navštívit malou myšku

/Eliška Polepilová, VII/

Základy létání na koštěti

Před vzletnutím zkontrolujte koště, že je v pořádku, zda není zlomené nebo jinak poškozené. Pokud se na vás pokyn samo vznáší, je úplně v pořádku. Na koštěti se sedí jako na koni. Rozkažte koštěti odlepit se od země, nasedněte na něj, uchopte do obou rukou násadu a dosedněte celou vahou směrem k zadní části koštěte. Pořádně se odrazte nohama od země. Až bude ve vzduchu, můžete snadno zatáčet a manévrovat pomocí naklonění násady na tu stranu, kam potřebujete letět. Přistává se podobně, jako když brzdíte kolotoč (snižte rychlost, přiblížte se k zemi a užitje nohy).

/anonym, 21. století/

Mé sešity

Mé sešity stále odpočívají. Mají mě rády, protože do nich nepíši a nechávám je raději v zásuvce. Pak dlouho vydrží a nemusí hned do sběru. Ale některé sešity, třeba do matematiky, mi pravidelně bere můj bratr. Ty jsou potom smutné, v aktovce úplně osamocené, bez přítelkyň, které leží ve stole.

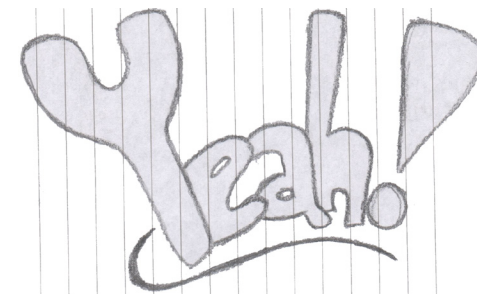
/Hana Pavlová, VIII/

Jak vynést do šatny ...

1. jogurt Florian - možností je spusta. Bud' si ho strč za triko (netlačit!) nebo schovej u jiného spolužáka.
2. meloun - dej si ho na hlavu jako číro nebo dělej, že máš nové brýle.
3. tatranku - strč si ji do papučí a doufej, že až ji budeš jíst, neumřeš.
4. mandarinku - strč si ji do kabelky nebo do šatku.
5. čokoládu - ohol si hlavu a dělej, že máš nový účes.
6. banán - strč si ho za ucho jako tužku.
7. pomeranč - dej si ho na hlavu a předstírej, že jsi indický maharadža.
8. ořech - dej si jej do pusy a předstírej, že tě bolí zub.
9. jablko - schovej ho do rukávu a tvař se, že máš nádor. Nebo svaly.
10. okurkový salát - dej ho spolužákovu do kapuce a modli se, aby si ničeho nevšiml.

/Kateřina Brodecká, Markéta Kohoutová, VIII/

V chemii budeme dělat různé pokusy. Budeme probírat nějakou zajímavou látku, např. vodu, oheň a popálení. A asi i nějakou další. /Barbora, VII/
Galerie je chodba pomalovaná životem faraona. /Klára, VI/
Indiáni znali léčení bylin. /Agáta, VIII/
Když v řeckém divadle chtěli muži vypadat jako ženy, dali si masky. /Jana, VII/
Múza je smyšlená bytost, která moc ráda líbá umělce. /Martin, VI/



Bubák

Můj bubák pod postelí vypadá jako kousek velmi použitého hadru na zem. Jeho prsty na nohou mají vzhled rozstříhaných kousků látky. Z látkové hromady na mě zírají černé a temné oči. Je bez nohou a vznáší se nad zemí. Vždy, když jdu v noci spát, ho slyším, jak šuští s mými věcmi pod postelí. Jinak je to milý a neškodný tvoreček a každý ho má rád.

/Kateřina Tókoly, VIII/

Charakteristika mé spolusedící A.

A. je velmi hyperaktivní člověk. Má smysl pro humor a pro zábavu. Když jsme spolu, neobejde se to bez nějakého maléru. Ale na druhou stranu dovede být i ne-skutečně líná. Ráda chodí nakupovat a všechno vždy utratí, proto je věčně bez peněz. Je to moje nejlepší kamarádka, protože si rozumíme, a i přes náš věkový rozdíl prožíváme v životě prakticky to stejné.

/Magdalena Chaloupková, VIII/

Klady mé osobnosti

*Ja pářili kladných vlastností nemám.
Mám spíše více záporných vlastností.
Mezi těch svých několik kladných pa-
tět to, že smám docela pevné nervy. Ně-
kdy je to ale spíš záporná vlastnost.
Další moje kladná vlastnost je to, že do-
kážu zachovat tajemství. Více dobrých
vlastností nemám. Je ale těžké povoudit,
které z svých vlastností jsou dobré a které
špatné. To musím povoudit jini.*

/Marie Svobodová, IX/

Babička má ráda zvířata, hlavně s kari kořením. /Kateřina, VIII/

Galérka je jazyk umělců. /Anna, VIII/



Šeříkový den

I stalo se v oněch dnech ... Na obzoru se objevili hrdinní sovětští vojáci a lidé jásalí, plesali a radovali se z toho šťastného okamžiku. A bylo jaro. Na každém pražském rohu kvetly šeříky. Lidé brali, lámali, trhali, ba rvali šeříky z okouzlujících keřů. A mávali! Mávali radostí, že temný čas pod hákovou orlicí je ten tam. Vívali posly nové doby fialovými ratolestmi šeříku. I slunce svítilo ten den jinak, krásněji než jindy. Lidé zpívali národní písně a v podvečer svou radost mírně zapili. A šeříky, které v tento výjimečný den provoněly celou Prahu, voněly udatným rekům Rudé armády i na cestu domů, kde už na ně čekaly jejich matky, manželky a dcery. /soudružka Josefína Janková, VIII/

Charakteristika mé spolusedící M.

M. je velmi vysoká. Má dlouhé ruce, dlouhé prsty a dlouhé nohy. Občas chodí trochu shrbená. Má velká chodidla. Má ráda vtipy a ráda si dělá legraci z ostatních lidí. Vážná je málokdy. Je hodně upřímná (někdy až moc). Dokáže to i přehnat. Je hodná a občas se rozdělí s jídlem. Je sportovní i povalečský typ. Někdy plná energie a někdy nesmírně líná. Když je plná energie, dělá nepochopitelné pitomosti.

/Agáta Dokoupilová, VIII/

Milá maminečko,

píšu ti tento dopis s velkou prosbou, abys mi už nevolala do jakékoliv hodiny ve škole. Potom musím trpět po škole s mým milým učitelem. Děkuji ti moc, že jsi tak laskavá a nebudeš mi volat do hodiny. Tvá hodná dceruška Eliška

/Eliška Solovská, VI/

Jak jsem si stavěla bábovičky na pisku

Nejdříve jsem si vzala různé bábovičky a lopatičku ze své krabice s hračkami na písek. Na pískovišti jsme měli spoustu mravenců, tak jsem zaujala takovou polohu, abych byla v bezpečí. Lopatičkou jsem nabrala něco písku, právě tak do bábovičky. Přebývajíc písek jsem oklepala a vršek bábovičky jsem lopatičkou uhladila rovně s okrajem. Naplněnou bábovičku jsem vzala a obrátila vzhůru nohama na okraj pískoviště. Nechala jsem jí obrácenou a lopatičkou jsem na ni seshora plácala a u toho jsem recitovala: Ťuky, ťuky na tebe, at se mi to povede. Poté jsem plastovou formičku zvedla. Na okraji pískoviště mi většinou vznikla krásná písková bábovka. Nakonec jsem ještě vzala sedmikrásku, otrhala jsem z ní bílé okvětní lístky a těmi jsem ozdobila vršek bábovičky. Byla k nakousnutí. /Josefína Janková, VIII/

Óda na dějepís

Ó ty krásný dějepise!
Díky tobě znám naši historii
od středověku po současné dějiny
Vím všechno do podrobností
Znám dějiny naše i jiných zemí
od Marie Terezie až po francouzskou re-
voluci
Nevím co bych bez tebe dělala
jen na popeláře bych to dotáhla

/Hana Pokorná, VIII/

Nebudu označovat svou spolužačku, kterou navíc považuju za nejlepší, nejkrásnější a nejchytřejší ze třídy, za tupé zvíře, které má navíc tuhé maso. /Aneta, VIII/

V literatuře vystupují poutník a poustevec. /Barbora, IX/

Polabané jsou lidé, kteří žijí v ústí Labe. /Marie, VIII/

Sebecharakteristika

Jsem závislá na svém vzhledu takovým způsobem, že trávím denně zhruba 2 hodiny v koupelně a nejrádši bych se na sebe dívala v zrcadle celý den. Dělam spoustu věcí jen ve svůj prospěch a cestou nejmenšího odporu. Jsem mazaná. Když od někoho něco potřebuji, tak naslíbujím hory doly, ale pak, jak to dostanu, se na toho člověka vykašlu. V některých věcech se chovám arogantně. Jsem moc hodná na křuky. A nedělám spoustu věcí, které jsou důležité, protože mě nebaví.

Chemie, nebo český jazyk?

Chemie je záživnější, bohužel jí moc nerozumím. Je zábavná, ale taky někdy pěkně nudná, zvlášť když už je pan ředitel naštvaný.

Čeština je, pravda, více legrační. V češtině ale píšeme písemné práce více než v chemii. Navíc už nese-dím se svou oblíbenou Kačenkou, a to je pěkné místo.

Oba předměty mám ale moc ráda a nic bych na nich neměnila.

/Markéta Kohoutová, VIII/

Vůz

Vůz má čtyři kola
jezdí jako nová
Kůň v něm veze obilí
těší se na kobyly

/Kateřina Tököly, VIII/

Poslední přání Anny Polákové, VIII

Data na náhrobek: * 2001 + 2014

Nápis na náhrobní kámen: Zemřela z důvodu písemky z češtiny

Rakev: Bílá, čistá, všude kolem ní i na ní květiny

Hrobka: Ohraničená plotkem a dvířka polepená plakáty s One Direction

Květiny: Hezké a hodně smutné, žádné věnce, jen jednotlivé květiny

Den pohřbu: Pátek třináctého

Obřad: Při pohřbu bude miliarda lidí a také všichni One Direction. Budou brečet a Louis řekne: „Ale já si ji chtěl vzít!“

Nonsens

Bouris fouris klyky mo
bráno brávo ánimo
Seliky moniky afrobu
siky miky mostibu
Ságo fágo mojirus
frindy pindy fucirus
Brútus brútus more brútus
ferdo murdo ami brútus
Fau bau muki
si fo ruky!

/Natalia Trajlinková, VIII/



Óda na diktát Barbory Brodecké, IX

Ó, náš nejdrazší diktáto!
Děkujem ti za vše, co nás učíš,
i když nás někdy pěkně mučíš!
Procvičujeme si pravopis,
popíšeme tím celý list.
Doplňujem čárky, tečky,
vše děláme jenom mlčky!
Milujeme tebe cele,
těž i naše učitele.

Kěž bychom tě psali víckrát do roka,
si ze srdce přeje velká Barborka.

Baranský se do Heleny zamiloval, netuše, kdo to je, ale tužil to. /Eliška, VIII/

Návrhy slušných nadávek (od dvou neslušných dívek)

Ty smradlavý skunk!	Jdi do dža!	Pijavice!
Ty pichlavý bodláku!	Ty želatino!	Ochechule!
Ty smradlavá voňavko!	Ty zkažený zube!	Ptakopysku!
Čudlo, ty jsi mešuge!	Máš vzhled kozí!	Hegeš!
Písemku na tebe!	Nehezká dívko!	Sulcí!

/Markéta Kohoutová, Kateřina Tököly, VIII/